

Kees van Meel

Liefde
Strijd
Dood

G E D I C H T E N

MET ILLUSTRATIES VAN JOS THOMMASSEN

UITGEVERIJ VAN KEMENADE

Liefde Strijd Dood

Liefde Strijd Dood

Kees van Meel

gedichten

Met illustraties van
Jos Thommassen

Uitgeverij Van Kemenade

LIEFDE

Slechts een ontmoeting

Soms ontmoet je een verwante ziel
uit het niets in een vliegtuig of een trein
de buitenwereld doet er niet meer toe
het innerlijk tikt de precieze woorden

beiden lezen hun eigen verhaallijn
in levens zo vreselijk uiteen zo ver
van hun eigen levenspad afwijkend
al is hun geest hier samengevloed

niettemin weten beiden ook
slechts eenmaal en nooit meer
dan een gestolen momentum
van aantrekking voordat iets

ook maar de zuiverheid kan breken
het lot heeft gebracht en genomen
maar in hun harten zal er altijd
een ogenblik van de Eenhoorn zijn

Pijn van liefde

De pijn van liefde is niet aangenaam of zoet
mijn lief maar wreed en onaantrekkelijk soms

in de plooien van de drakenhuid huist schimmel
infectie en bedorven lucht van bedrogen beloftes

hangend als spinrag tussen ontvolkte dromen
je geloofde van alle woorden slechts de komma's punten

sloeg leestekens over die letters bevolkten in zinnen
verdraaide waarheden in vernagelde teksten

zodat ik uit geen enkele macht de wortel kon halen
van een leven met jou en nu ben je verdwenen

in de mist van onze zonden zonder woonplaats of
verblijf voor jou of mij

Weg van liefde

Je veranderde in die tijd
de schoonheid is uit je gezicht geslopen
verloren aan affiches hangend
verkild vergiftigd in valse romantiek

je kon je honger niet langer stillen
langzaam liet je minachting voelen
consumeerde je marmeren mannen

valse klanken volop krijsend in hun oren
als laatste kreten tenslotte verliet je
bij gebrek aan diepgang die wereld

Liefde in onvoldoende mate

Alsof elke dag de wond opnieuw gaat schrijven
is de herinnering aan jou in mij gegrift
op hardstenen of zanderige kalksluiers
die jouw beeld projecteren in mijn hersenstam

de droefheid steelt soms mijn hart of streelt
de eindeloze handen van jou waar mijn ziel
ligt opgesloten in de golven van mijn lijf
banen van geronnen bloed mij overeind houden

het onzegbare zeiden we telkens weer wreven
de woorden zalvend op verschroeide plekken
voor een enkel moment bedaarden zenuwen
maar nooit in voldoende mate

Een zee van onvermogen

Als je aan dit strand ligt loop je eigenlijk weg
door water het spoelt van de Arabische kust
door plastic soep van vluchtelingenstromen
langs je tenen over gemanicuurde nagels

nog net niet je aders in maar inademen kan
niet vermeden worden als een roetig zeeschip
vastgelopen op de zandbank met geroest roer
je aanstaart vanuit de dichtbije verte je golft

heen en weer op de branding een buikschuiver
schuurt de tere huid tot schrijnends toe
alleen met zoutig water overleef je niet
je verdwijnt voorgoed met de laatste golven

langs ribbels zand als slagritme van je lege leven

Opflikkering

Je borsten hypnotiseerden
met zachte hand en leidden
mijn ogen je gezicht in

met satijnen vormen
verleidde je me
trillend zacht
kom hier tikte je op tafel

één oog trok meer aandacht
het sleepte na en sloeg
mijn hart op hol
intimiteit joeg uren
per seconde stuk

wankel namen wij afscheid
jij Frankrijk Parijs ik Passage Zuidpoort
maar in mijn dromen
warmen handen jouw vlees zacht
wordt week weer stijf

en gloeit alles nog duivels na

Hoge hakken

Doelloos op steelloze schachten verlopen
de wensen van kirrende meisjes

hun pinnen drukken in doelloos zand
hopeloze spijkers dringen wankelend aan

in restjes geur vol glorieloze toekomst
verspillen ze met hun ranke benen

de onachtzame mannen als klompjes
zout voor de eindeloze zee maar

smachten achter rieten schermen toch nog
naar de hunken van hun dromen

Portret van volmaakte zinloosheid

Als perfectie zo in je ogen kijkt
verliest zinnigheid zijn waarde

komt snokkend je ware ik naar boven
dendert elke vergelijking langs haar heen

weet niemand meer wat leven zonder haar is
slaat die indruk een dol gedreven spijker in je kop

ternauwernood ontsnap je aan de totale gekte
van overgave aan die vreemde vrouw

die blijft zwerven in je bloed
zweven in je hart
zweeten in je oksels

maar die dat nooit te weten komt

